

Влизе царица Елена с младенец на ръка придружена от
Делъо.

ХАНДЖИЯТА

Заповядай, госпожо. Ще намерим нещо да ви нахраним.

ЕЛЕНА

Няма да се бавим. Чакат ни и ще се тревожат.

ДЕЛЪО

Опасно е, честита господарке, Все ми се струва, че трябваше да
останем повече в крепостта на Градница.

ХАНДЖИЯТА

Няма вече страшното. Запиляха се и дано завинаги. Заповядайте,
заповядайте... Добре сте ми дошли!

ДЕЛЪО

Навсякъде се пуца дума, че ромеите не си били отишли, а деб-
нели някъде наблизо.

ЕЛЕНА

Това са празни приказки, Делъо! Народът е напласен и затова
измисля небивалици.

МЛАД СЕЛЯНИН

Да дебнат ли! Що бой ядоха при Черна могила, при еркесията!

СТАР СЕЛЯНИН

Юнаци са само кога паят кръстците по живите ни! Плячкосаха
цяло Загоре... Ама като зърнат само българско копие, да ги
няма!

Ханджията носи храна и вино.

ЕЛЕНА

Дай и на момците вънка!

ХАНДЖИЯТА

И за тях има. Такова вино не сте пили другаде.

Ханджията излиза навън с кана и стакани.